

[Tyroll]

gelsesprojekterne, og vi mener, at det i højere grad er påbuddene, der skal gennemføres.

Endelig til sidst mener jeg, at arbejdsløshedstallene kan man sløre på mange måder, og vi mener da, at når man siger, at vi har 150.000-155.000 arbejdsløse, har man glemt at regne efterlønsmodtagerne med, og de udgør noget i retning af 48.000, som jo nok gerne ville have haft arbejde i et eller andet omfang, hvis ikke de havde været så nedbrudte eller decideret var blevet udstødt af arbejdsmarkedet, som det er tilfældet for nogle, som ikke fik valget mellem at gå på efterløn eller ej.

Brøndsted (V):

Jeg synes egentlig, det var nogle meget interessante betragtninger, ministeren kom med, og jeg kommer ikke op her, fordi jeg føler, at ministeren egentlig talte til mig som værende meget negativ over for bl.a. kommunernes indsats, fordi jeg synes, det var helt klart, at ministeren indser, at der vitterlig er, som jeg også nævnte i min ordførertale, nogle bivirkninger i forbindelse med det beskæftigelsesarbejde, kommunerne har igangsat. Jeg mener, det er meget væsentligt, at vi trods alt betragter erhvervslivets arbejdspladser som de naturlige lærepladser, og det må være ganske naturligt, at vi sikrer, at der ikke er nogen divergenser, bl.a. i relation til aflønningsformerne, der gør, at man ikke køber arbejdskraften væk fra det, der er lærestedet, uddannelsesstedet, for fremtidig beskæftigelse.

Vi er da fra venstres side meget indstillet på den positive holdning, som jeg synes ministeren lagde for dagen til disse problemer, og på at se, om nogle af de nævnte bivirkninger kan afløses, uden at man skal stille krav til erhvervslivet, som erhvervslivet under dets vilkår i dag ikke kan leve op til - måske også til fordel for de unge.

Indenrigsministeren (Henning Rasmussen):

Nu er det jo ikke mit gebet at tale løn og arbejdsvilkår under normale omstændigheder. Jeg har sagt fra talerstolen, at der er negative sider, der er problemer i forbindelse med beskæftigelsesforanstaltninger og andre foranstaltninger, som foretages under disse regler i kommuner og amtskommuner, og det vil jeg gerne vedstå. Det var jo ikke sikkert,

at det så meget var den side af sagen, hr. Brøndsted interesserede sig for, nemlig aflønningsforholdene, som jeg så var de negative og problemfyldte sider af sagen.

Jeg vil gerne sige til fru Birthe Nielsen, at jeg var meget fristet til at tage sundhedsuddannelseskasketten på og sige et par ord om den problematik. Jeg vil gerne nøjes med at sige herfra, som jeg har sagt det ved andre lejligheder, at jeg synes personlig, det er helt uacceptabelt, at vi har behov for medarbejdere i sundhedstjenesten i videste forstand, og at der så ikke er kapacitet til at uddanne dem. Kan kapacitetsproblemerne ikke løses med de regler, der i dag gælder med hensyn til krav til uddannelserne, må de løses enten ved ændring af disse regler eller ved, at man laver andre uddannelser, der ligger meget tæt op ad dem, man har i øjeblikket. Vi kan ikke blive ved med at acceptere, at der er mangel på sygeplejersker, sygehjælper, plejehjemsassistenter og andre inden for social- og sundhedssektoren, samtidig med at der går unge kvinder arbejdsløse. Det er ganske uacceptabelt.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling

vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til kommunaludvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Der var herefter ikke mere på dagsordenen.

Uden for dagsordenen foretoges:

Valg af 1 medlem til repræsentantskabet for Danmarks Nationalbank.

Formanden:

Økonomiministeren anmoder om, at der af folketinget må blive foretaget nyvalg af et medlem til at indtræde i repræsentantskabet for Danmarks Nationalbank for den reste-